

عنوان مقاله:

بررسی معماری خانه های معاصر لرستان در دوره های پهلوی اول و دوم نمونه موردی: شهر خرم آباد

محل انتشار:

هفتمین کنفرانس ملی شهرسازی، معماری، عمران و محیط زیست (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

مهدی شریفی - گروه معماری، واحد دورود، دانشگاه آزاد اسلامی، دورود، ایران

معصومه خامه - گروه معماری، واحد بروجرد، دانشگاه آزاد اسلامی، بروجرد، ایران

رسول ولی پور - دانشجوی دکتری، واحد بروجرد، دانشگاه آزاد اسلامی، بروجرد، ایران

خلاصه مقاله:

معماری عنصری ذاتی در زبان فضایی شکل هاست و عمیقا تحت تاثیر حوزه های پیچیده ای از مباحث فرهنگی و سنتی است. برای خلق معماری با هویت، باید در خلق ایده به دنبال در نظر گرفتن مخاطب، محیط و تاریخ بود. معماری سنتی لرستان که در زمان و مکان خود یکی از ارزش ترین میراث های فرهنگی ایرانی به شمار می رود، امروز فاقد سرمشق های شاخص و بدیع است. تحولاتی که از اوایل 1300 آغاز شد، موجب ایجاد بی هویتی فرهنگی در بیشتر آثار معماری ایران گشته است. هدف از این پژوهش معرفی شاخصه هایی از معماری ایرانیست که در بیشتر آثار معماران معاصر پهلوی در استان لرستان به عنوان نمایه ای از هویت معماری لری مطرح است. در این راستا با بهره گیری از روش تحقیق کیفی، چند نمونه از خانه های ساخته شده در دوران پهلوی اول و دوم که دغدغه آنها توجه به رویکرد معماری ایرانی بوده، بررسی شده است. نتایج تحقیق حاکی از آن است که بیشترین گرایش معماران معاصر به بهره گیری از هندسه، فرم و رویکرد فرهنگی - آیینی، پرهیز تفاخر و تجمل گرایی و به توجه مباحث اقلیمی می باشد. روش گردآوری داده ها به صورت اسنادی-کتابخانه ای و تحلیلی-مقایسه همراه با نمونه موردی میباشد.

کلمات کلیدی:

معماری، سنت، پهلوی، هویت، اقلیم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/999920>

